

Pertz, Georg Heinrich

Monumenta Germaniae Historica inde ab anno Christi quingentesimo usque ad
annum millesimum et quingentesimum

Bd.: 17

Stuttgart u.a. 1861

München, Monumenta Germaniae Historica -- 2 C 20 (17
urn:nbn:de:bvb:12-bsb00000842-7

Anno 1144, 2. Idus Maii, videlicet in ipsa die pentecostes, nimis horribile et nostre etati inauditum apparuit monstrum iuxta castra ducis Ottonis, intuente^a et aliis quam pluribus proceribus necnon et innumerabili populi multitudine. Nam circa meridiem magna serenitate existente visa est a prefatis personis atra columna ascendere a terra usque ad summitatem nubium, in cuius circuitu rotabatur impetus turbinis. Cumque niteretur ad prenotatum locum^b pervenire, visum est a celi fastigio triangulum signum nimii candoris et miri acuminis sibi obviam venire, quod perculso infando monstro trusit id usque ad ima terre. Facto autem intervallo quasi unius hore iterum visa est alia columna tenebris densior et impetu turbinis validior eodem modo se a terra elevare, contra quam denuo ethereum signum in modum splendidissime^c zone, in cuius medietate signum sancte crucis videbatur apparens, mira celeritate eam pertusit et usque ad superficiem terre pressit. Cumque ex militibus quidam audacter causa contemplandi accessissent, obvolutis obtutibus discesserunt; non enim valebant materiem tanti monstri intueri, sabulo et minutis lapillis circa faciem eorum rotantibus et evulsis fruticibus aciem oculorum eorum prepedientibus.

Anno 1145. Otto dux provincie huius, relinquens temeritatem fratrum suorum, videlicet¹⁵ 64 Conradi et Wratizlai, iure Boemico duci adesit⁶⁴. Eodem tempore presul Henricus profecturus Romam assumpsit secum Ottonem ducem et alios quam plurimos. Cumque unâ venissent ad confinium istius terre, prefati duces, videlicet Konradus et Wratizlaus, collecto exercitu ex improviso eos invaserunt, et omnia illa cum quibus petituri erant limina apostolorum, eis abstulerunt; Henrici vero episcopi pii Moravie et^d Boemie patris, malorum²⁰ consilio absque dubio vitam finire voluerunt, sed Deo a quo non mala sed omnia bona procedunt auxiliante omne periculum evasit. De cuius evasione et adepta salute omnis clerus et omnis qui vere dilexit eum populus, non modice gavisus est et gaudet. Quam ob rem querimoniam faciente domno episcopo, omnes illi predones ab apostolico excommunicati sunt. Eadem utique tempestate filius Ottonis ducis natus est nomine Wladimir. 25

CONTINUATIO OPATOWICENSIS.

Anno 1146. Blasius abbas obiit^e.

Anno 1148. Mizloc successit⁶⁵. Homo etate grandevus, in deliberatione consilii conciliator prudentissimus, in fratrum exorbitationibus delinquentium corrector mansuetus, quietis et ocii impaciens, iniurie a quolibet illate impiger prosecutor, in cultu divino pronus³⁰ et assiduus. Hic quarto electionis suae anno monasterii huius edificia pre vetustate antiquitatis videns partim corruisse partim casum minari, potissimum duxit reliquum edificii funditus destrui et ex integro reedificari, id ipsum quibusdam ex fratribus annuentibus, quibusdam pro parvitate sumptus renitentibus. Fretus tamen pietate Dei omnipotentis fundamenta incoavit, et fidelium amministrazione circumquaque succurrentium prosperatus³⁵ feliciter consummavit. Mira dicturi sumus. Quocienscumque de tempore consecrandi monasterii inter fratres eo presente colloquutionis disceptatio agebatur, beate memoriae pater⁶⁶ iam dictus quasi quodam presagio inter cetera non sine gemitibus hoc a Deo summo opifice obtineri desideranter deprecabatur, ut circiter festum BEATI LAURENCII ipsa dedicatio templi contingeret; maxime propter apparatus qui eo tempore magnificentissime fit, tum⁴⁰ propter amicorum eiusdem temporis confluentiam. Cuius desiderio et meritis Deus haut defuit^f.

1163. Monasterium sancti Laurentii a Daniele episcopo est consecratum et duo altaria, principale videlicet inferius altare et aliud superius sub titulo sancti Michaelis archangeli, presente rege Wladislao et compluribus eiusdem regis primatibus, et hec⁴⁵ Aug. 10. encenia in ipso festo ipsius sanctissimi patroni sunt celebrata.

a) excidisse videtur ipso duce. b) lucum c. c) spendid. c. d) Moravie et superscr. manu ut videtur eadem.
e) abhinc alia manus pergil. f) reliqua alia manu coeva scripta sunt.

64) a. 1144. secundum Vincentium, qui Wratizlaum in C. D. Morav. I, 272. Ecclesiae ab eo constructae Ottoni socium addit. 65) Mizloch abbas de Opatowic meminit Neplacho ad a. 1160. 66) Quando obierit⁵⁰ touch testis est in privilegio Gradicensium a. 1160 nescitur, sed haec non ante a. 1163 scripta esse apparet.